

دستمزد کارگران دلیل افزایش هزینه کارفرمایان نیست

علی اکبر سیارمه، کارشناس حوزه کار

در حال حاضر اختلاف نظر شدیدی بین نمایندگان کارگری و کارفرمایی برای ترمیم دستمزد کارگران وجود دارد. کارفرمایان زورشان به دولت نمی‌رسد و مدام بهانه افزایش هزینه‌های تولید و نرخ را مطرح می‌کنند، در حالی که بهتر از هر کسی می‌دانند که بالا رفتن قیمت مواد اولیه آنها به دلیل دستمزد کارگران نیست.

منظره اخیر نماینده کارگران و کارفرمایان در یک برنامه تلویزیونی شاهد مثال خوبی برای این ماجراست. چنین منظره‌هایی برای تنویر افکار عمومی است تا واقعیت‌های که افشار مختلف جامعه با آن دست به گریباندن نشان داده شود و مردم به قضاوت بنشینند.

ما به عنوان نمایندگان کارگران، سال‌های سال است که موضوع دستمزد را در جلسات سه‌جانبه دنبال می‌کنیم. در مقابل کارفرمایان همواره مدعی بوده‌اند که اشتغال موجود را حفظ کرده‌اند و اگر حقوق و دستمزد کارگران افزایش یابد بار بیش شدید نیروهای کار و تعطیلی بنگاه‌ها مواجه خواهیم شد. متأسفانه اعلام ناتوانی از پرداخت دستمزد حربه‌ای است که کارفرمایان همیشه در زمان تعیین دستمزد به کار می‌گیرند در حالی که طبق آمارها سهم دستمزد در قیمت تمام شده تولید بسیار کم است و در ایران در بهترین دستمزد‌هایی که داده شده هنوز به ۱۰ درصد هم نرسیدیم و باید واقع بینانه به این قضیه نگاه کنیم. آن چیزی که موجب زیان‌دهی یا سود یک بنگاه اقتصادی می‌شود تا از فعالیت باز بماند دستمزد کارگران نیست و کارفرمایان باید افزایش هزینه‌های خود و عدم انطباق دخل و خرجشان را در جای دیگری جستجو کنند. همچنین دولت به عنوان کارفرمای بزرگ وظیفه دارد که هم از کارفرمایان حمایت کند و هم از کارگران. زمانی که کارگران در شورای عالی کار برای بالابردن درصد ناچیزی از حقوق کارگران چانه‌زنی می‌کنند دولت موضع بی‌طرفی می‌گیرد و توپ را به زمین کارفرمایان می‌اندازد اما در مورد کارخانه‌های بزرگ که دست دولت است و افزایش مشهودی را طی چند ماه اخیر در قیمت محصولاتشان شاهد بودیم، حرفی از لحاظ کردن این افزایش فروش در دستمزد کارگران نمی‌زند و کارفرمایان هم به پشتوانه دولت، از حربه ناتوانی استفاده می‌کنند در حالی که هر یک به عنوان شرکای اجتماعی باید به نقش و وظیفه‌ای که در قبال هم دارند، عمل کنند. در پایان باید گفت تا بین حال و باتوجه به جلسه اخیر دستمزد شورای عالی کار و نظر مثبت وزیر کار برای ترمیم دستمزد ده‌ها امیدواریم ترمیم مزد کارگران تا قبل از پایان سال به شکل منطقی و عادلانه صورت گیرد تا کارگران از زیر فشار افزایش قیمت‌ها و کاهش شدید قدرت معیشت خارج شوند.

خبر

معاون وزیر رفاه:

کارگران، رانندگان و بازنشستگان مشمول بسته‌های حمایتی دولت می‌شوند

معاون رفاه و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره آغاز توزیع بسته‌های حمایتی کارمندان از هفته آینده، گفت: کارگران، رانندگان و بازنشستگان تحت پوشش تأمین اجتماعی افشار دیگری هستند که بسته حمایتی دریافت می‌کنند.

به گزارش ایلنا، احمد میدری درباره نحوه توزیع بسته‌های حمایتی دولت گفت: دولت در آبان ماه سال جاری با تنظیم آیین‌نامه‌ای دستگاه‌ها را موظف کرد در فاصله زمانی مختلف و به نوبت به گروه و قشرهای مردم بسته‌های حمایتی ارائه دهد. میدری با بیان اینکه دولت در اولین مرحله خود به ۳ میلیون و یکصد هزار خانواده بسته‌های حمایتی ارائه کرده، افزود: این گروه که شامل مددجویان حمایتی هستند و ۲۰ آبان نیز مبلغ مورد نظر به صورت غیر نقدی پرداخت شده، می‌توانند با مراجعه فروشگاه‌های مخصوص کالاهای خود را با قیمت مناسب خریداری کنند.

معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، گفت: دولت از پنجشنبه اول آذرماه تحویل بسته حمایتی به بازنشستگان کشوری و لشکری و صندوق فولادبادر بافتی کمتر از ۳ میلیون تومان را آغاز کرده و این بسته به صورت نقدی به حسابشان واریز می‌شود.

میدری اضافه کرد: گروه چهارم شامل کارگران، رانندگان و افشار و بازنشستگان تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی هستند و در آخر، افشار با درآمد کمتر از سه میلیون تومان که جزم هیچ کدام از گروه‌های فوق نیستند این بسته‌های حمایتی را دریافت خواهند کرد.

احتمال تعدیل ۴۰۰ هزار کارگر قطعه‌ساز

خودروسازها کارگران را گروگان گرفته‌اند

نسرین هزاره مقدم

افزایش حداقل ۶۰ درصدی قیمت خودرو، به نظر می‌رسد برای تولیدکنندگان این صنعت «ضایت‌بخش» نیست. آنها قائل به آزادسازی بی‌حد و حصر قیمت‌ها هستند تا بتوانند صنایع «قطعه‌سازی» و «خودروسازی» را سر پا نگه دارند و «مجبور» به تعدیل گروهی کارگران نشوند. سوال اینجاست که مگر خودرو این روزها «ارزان» است که کارفرمایان درخواست افزایش قیمت دارند؟

در حالی که دستمزد سال ۹۷ فقط ۹٫۵ درصد بیشتر از دستمزد اسفند ۹۶ است، قیمت خودرو حتی خودروهای وطنی در ماه‌های اخیر حداقل ۶۰ درصد افزایش قیمت داشته است. از خودروهای داخلی لوکس یا وارداتی‌ها بگیریم که بیش از ۱۰۰ درصد افزایش قیمت داشته‌اند. در شرایط اقتصادی فعلی، آیا مصرف‌کننده ایرانی، «توان» تحمل این قیمت‌های سر به فلک کشیده را دارد؟ آیا خودروسازان که ادعا می‌کنند اگر اجازه ندهند «گران» کنیم، مجبوریم درها را تخته کنیم و خطوط تولید را ببخوابانیم، براساس الگوی دیرپای مصرف در ایران، تصور می‌کنند هر چقدر هم گران کنند باز هم خریدار پیدا می‌شود؟ آیا احتمال «قفل‌شدگی» اقتصاد، به ذهنشان خطور نمی‌کند، شرایطی که دیگر خرید «میسر» نباشد و کالاهای آماده عرضه، در انبارها دیو شوند؟

گزارش

عضو کمیسیون انرژی مجلس:

شرط افزایش قیمت بنزین، محاسبه دلاری دستمزد کارگران است

کارت سوخت که زمانی جزو خطوط قرمز دولت روحانی بود، بار دیگر در حال احیاست و گویا دولت تصمیم گرفته، سهمیه‌بندی بنزین را به اجرا بگذارد، ولی این تنها شروع ماجراست. به باور برخی کارشناسان، دولت با انجام این کار، قصد دارد تا مقدمات افزایش نرخ سوخت را کلید بزند.

هدایت‌الله خادمی، عضو کمیسیون انرژی مجلس در گفت‌وگو با تابناک اظهار داشت: برخی دولت‌مدان بر این باورند که بنزین را سهمیه‌بندی کنند و به هر ایرانی سهم بنزین‌شان را بدهند، چه کسانی که خود را دارند و چه کسانی که ندارند. بنابه ششیده‌ها، قصد این افراد این است که ماهیانه به هر نفر، ۳۰ لیتر بنزین داده شود. بنابراین، اگر این سناریو بخواهد اجرا شود، مضرات آن بسیار بیش از فوایدش خواهد بود. اولین ضرر این که یک توقع در میان مردم ایجاد می‌شود که دولت باید هر ساله به یک میزان

مشخص به شما بنزین بدهد. ضرر دیگر آنکه کسی که خودرو ندارد، نمی‌تواند از آن استفاده کند و به احتمال زیاد قصد فروش آن را خواهد داشت، بنابراین یک‌سری گروه‌ها و مافیاهایی شکل خواهند گرفت که کارت‌ها و سوخت این افراد را خواهند خرید تا در بازار به فروش برسانند یا آن را قاچاق کنند.

وی افزود: زمانی که محدودیت ایجاد کنیم عده‌ای هستند که نیاز به بنزین بیشتری دارند بنابراین دولت هر طور شده باید این بنزین را تأمین کند پس چاره‌ای جز تعیین نرخ دوم نخواهد داشت و پیش‌بینی می‌کنم که دولت در آینده بنزین را دو تریخی خواهد کرد. وقتی همه پازل‌های موضوع بنزین را کنار هم می‌گذاریم، از فعال کردن دوباره کارت سوخت گرفته تا موضوع سهمیه‌بندی، این نتیجه به دست می‌آید که دولت می‌خواهد قیمت سوخت را ارگان کرده و با دو تریخی کردن آن بخشی از منابعش را

انجمن قطعه‌سازان ادعا می‌کند به‌رغم دو برابر و نیم شدن قیمت مواد اولیه، هنوز محصولات را به نرخ سال‌های ۹۴ و ۹۵ می‌فروشند، آن هم در شرایطی که از ابتدای امسال، خودروهای ایرانی تا ۶۰ درصد افزایش قیمت داشته‌اند؟

با این حساب به نظر می‌رسد «کارگر» هم به عنوان نیروی کار و تولیدکننده و هم به عنوان مصرف‌کننده متضرر شده است. با توجه به اینکه باید به عنوان «مصرف‌کننده» خودرو را با ۶۰ درصد افزایش قیمت بخرد، در مقام «تولیدکننده اصلی» کارش را هم از دست داده و منبع درآمدی ندارد.

اقتصاد مادرگیر

«بیماری ایرانی» است

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور که محاسبات دقیقی در ارتباط با سبب معاش کارگران و نرخ تورم اقدام آن انجام داده، در ارتباط با سر نوشت نامیمون کارگران قطعه‌ساز از «بیماری ایرانی» اقتصاد سخن می‌گوید: سودجویی صاحبان سرمایه در یک بازه زمانی کوتاه باعث «قفل‌شدگی اقتصاد» می‌شود.

اگر آن‌طور که کارفرمایان قطعه‌ساز و خودروساز و هم‌تایانشان در دیگر صنایع وطنی می‌خواهند قیمت کالاهای افزایش یابد در شرایطی که هر روز با سقوط ارزش دستمزد مواجهیم، در بازه زمانی کوتاه دیگر هیچ مشتری برای کالاهای باقی نخواهد ماند و معتقد است کارفرمایان مجبور می‌شوند کالاهای خود را با «پو» کنند. از این شرایط خاص که محصول ناتوانی معیشتی مصرف‌کنندگان داخلی و پایان ناپذیری سودجویی کارفرمایان است، می‌توان به عنوان «بیماری ایرانی اقتصاد» یاد کرد. دیگر اقتصاد ما «بیماری هلندی» ندارد بلکه درگیر «بیماری ایرانی» است.

توفیقی تأکید می‌کند: این شرایط، «تورم توام با رکود» است. وقتی من کارگر دیگر پولی برای خرید نداشته باشم و کسی هم به من وام ندهد، کالاهای دست کارفرمایان می‌ماند و اقتصاد «قفل» می‌شود. پس بهتر است صاحبان سرمایه در این شرایط به فکر سود بیشتر نباشند و بیش از این به کارگران فشار نیاورند.

اگر آن‌طور که کارفرمایان قطعه‌ساز و خودروساز و هم‌تایانشان در دیگر صنایع می‌خواهند قیمت کالاهای افزایش یابد، در شرایطی که با سقوط ارزش دستمزد مواجهیم، در بازه زمانی کوتاه دیگر هیچ مشتری برای کالاهای باقی نخواهد ماند و کارفرمایان مجبور می‌شوند کالاهای خود را با «پو» کنند

توفیقی بر این باور است که کارفرمایان، کارگران را «گروگان» گرفته‌اند و می‌خواهند با این گروگانگیری همچنان بر اسب مراد بتازند چرا که هیچ بنگاه تولیدی و سرمایه‌ای تاکنون با ارز بالای ۴۲۰۰ هزار تومان، تولید نکرده است.

رفتار کارفرمایان، فرار به جلوس

او در تشریح بیشتر این ادعا می‌گوید: تقریباً همه مواد اولیه کارخانه‌ها و واحدها، قبل از گرانی ارز خریده شده‌اند لذا تا امروز قیمت تمام شده کالاهای همان نرخ ارز قبل از سال محاسبه می‌شود و از حالا به بعد است که گرانی ارز در تولید متبلور خواهد شد، بنابراین اینکه کارفرمایان هنوز قبل از اینکه ارز گران وارد بازار نشده، در میانه تابستان، داد گرانی تولید سر داده‌اند، و موج تعدیل‌ها را به راه انداخته‌اند، یک نوع فرار به جلوس است.

«عرصه‌ها» دارند ضرر می‌کنند چرا که «امنیت حاشیه سود کارفرمایان»، امنیت شغلی کارگران را به مخاطره انداخته است. همه اینها را که کنار هم می‌گذاریم، در می‌یابیم که وضعیت کارگران «قطعه‌ساز» به شدت پیچیده است. کارفرمایان این صنعت در حالی برای بالا بردن نرخ کالاهای خود به دولت و مسئولان فشار می‌آورند که اکثریت مصرف‌کنندگان جامعه یعنی مزدبگیران توان ندارند بیش از این برای خرید خودرو بپردازند. اگر شرایط اجتماعی، اقتصادی برای اینکه کارفرمایان قطعه‌ساز به «اهدافشان» برسند، وجود ندارد چرا باید تاوان آن را کارگران بپردازند؟

است. اگر ما این مرحله رسیدیم که در آمد افراد جامعه را نیز متناسب به نرخ ارز حساب کنیم، آن وقت باید به فکر آزادسازی نرخ‌ها باشیم. خادمی در پایان گفت: نمی‌توان به یک کارگر، ماهی یک میلیون تومان که کمتر از ۹۰ دلار است، حقوق بدهیم و از سوی دیگر قیمت بنزین را با وی دلاری حساب کنیم. مردم نباید هزینه ناکارآمدی دولت‌ها را بدهند. دولت‌ها با ناکارآمدی خودشان که دست روی تمام صنایع کشور گذاشته‌اند، هزینه‌ها را بالا برده‌اند و الان هم که به مشکل خورده‌اند، می‌خواهند از جیب مردم هزینه کنند.